အတွဲ - ၃။ အမှတ် - ၁၁။

ရွှေသွေး

ဂျာနယ်

အာဗော်ဒါ ဖျော်

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်
ဇါတ်လမ်း - ဗွီယံတမယ်

၁၃၃၂ ခု၊ တပေါင်းလဆုတ် ၂ရက် (၁၃-၃-၇၁)

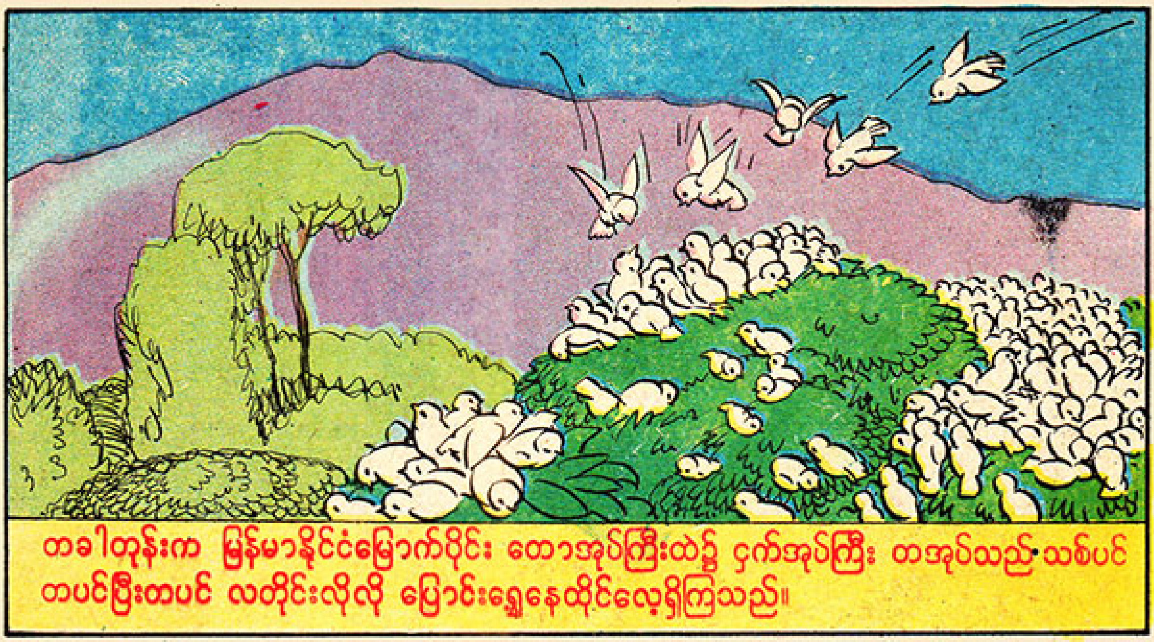

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

ဟေ့ — အားလုံး တိတ်တိတ် နေကြစမ်း
ဆူညံစွာ ထင်ကြေးပေးနေသောငှက် အပေါင်းကို ငှက်ခေါင်းဆောင် တကောင်က-
ကဲ - ရဲဘော်ကြီး (လည်ရစ်) ၊ ကျုပ်တို့က ခေါင်းဆောင် ဖိုဖို - ဒီသစ်ပင်ကြီး မှာ နေသင့် - မနေသင့် - အသေးစိတ် စုံစမ်း ကြရဦးလား
အပင်ပန်းခံပြီး လေ့လာမနေ ပါနဲ့ - ရဲဘော် (ထိပ်ကွက်) ရယ်--
အမြဲမြ သင့်တဲ့ နေရာ ဆိုတာ - သေ ချာပါတယ် ဗျ
ကဲ - ခင်ဗျားမရဲစမ်း ချင်နေ။ ကျုပ်တော့ အကဲခပ် အုံးမယ်
အော့တိ အားစက်နဲ့
ကဲ- ရဲဘော်ကြီးရေ့ ဒီအကိုကို ခဏ ကြလာခဲ့ပါအုံး
သစ်ပင်ကြီးကို ထက် အောက် လေ့လာ ပြီးသော် ---
ဒီမှာ တွေ့လား - ဒါ-သစ်ကြိတ်ပင် မဟုတ်လား
ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲ ဒါဘာဖြစ်သလဲ
ဟာ ----- ခင်ဗျားကလဲ---- သစ်ကြိတ်ပင် ဆိုတာ မိုးလောင်တတ် တယ်ဗျ —
ဟားဟား - ဟားဟား တွေးပြီး ကြောက်မနေပါနဲ့ဗျာ ----- တကယ်လို့ လောင်လဲ အတောင် ရှိကြသား ကဘဲ ----- ပျံပြေး ကြရုံပေါ့ဗျ - ဟဲဟဲ

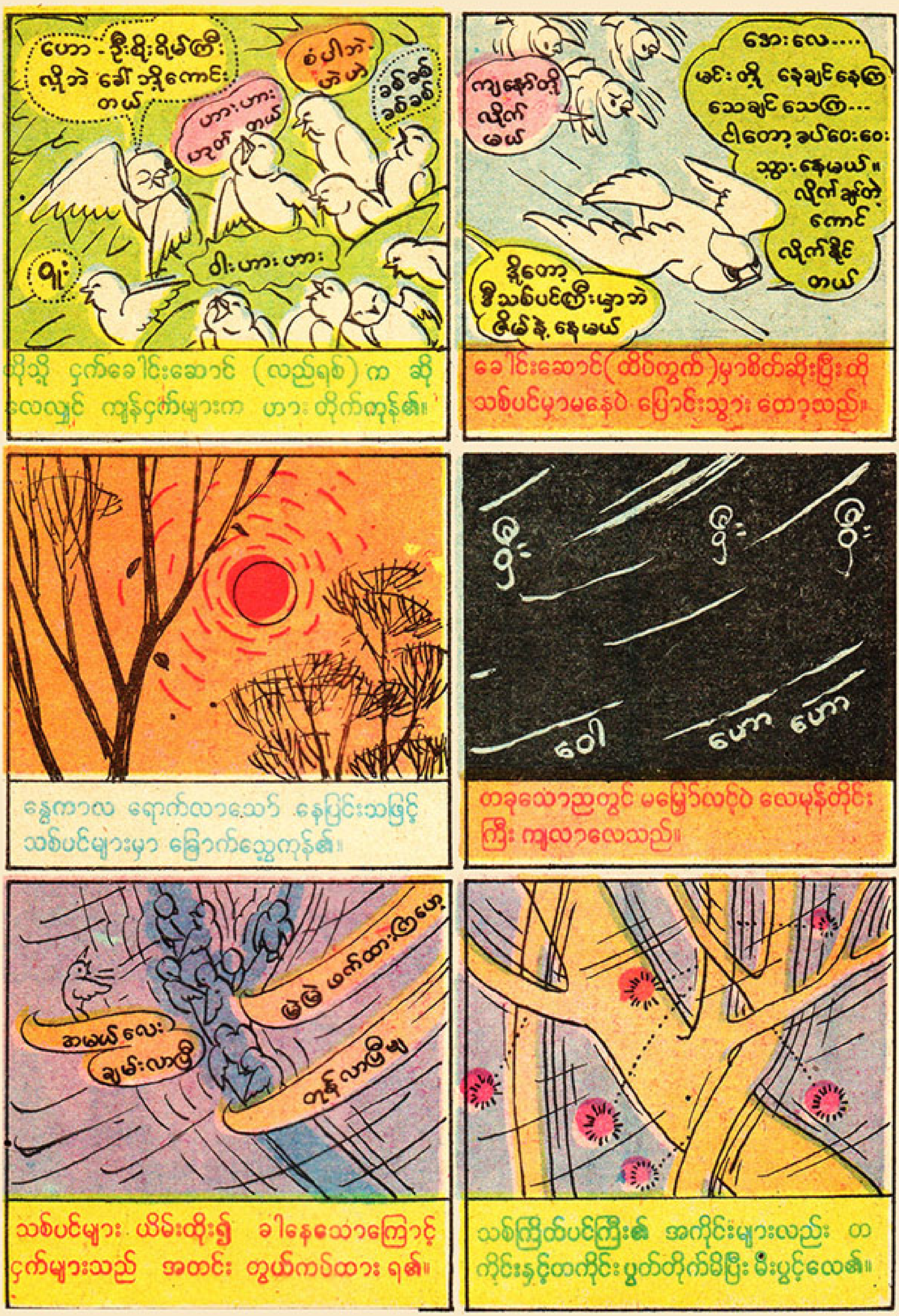
ဟော - ဦးရိုးရိမ်ကြီး လိုဘဲ ခေါ်ဘို့ကောင်းတယ်
ဟားဟား ဟုတ်တယ်
စံပါဘဲ ဟဲဟဲ
ခစ်ခစ် ခစ်ခစ်
ရှူး
ဝါး ဟားဟား
ထိုသို့ ငှက်ခေါင်းဆောင် (လည်ရစ်) က ဆိုလေလျှင် ကျန်ငှက်များက ဟားတိုက်ကုန်၏။
အေးလေ.... မင်းတို့ နေချင်နေကြ သေချင်သေကြ... ငါတော့ ခပ်ဝေးဝေး သွားနေမယ်။ လိုက်ချင်တဲ့ ကောင် လိုက်နိုင် တယ်
ကျနော်တို့ လိုက်မယ်
ဒို့တော့ ဒီသစ်ပင်ကြီးမှာဘဲ ဇိမ်နဲ့ နေမယ်
ခေါင်းဆောင် (ထိပ်ကွက်) မှာစိတ်ဆိုးပြီး ထိုသစ်ပင်မှာမနေပဲ ပြောင်းသွားတော့သည်။
နွေကာလ ရောက်လာသော် နေပြင်းသဖြင့် သစ်ပင်များမှာ ခြောက်သွေ့ကုန်၏။
ဝှီး ဝှီး ဝှီး
ဝေါ ဟော ဟော
တခုသောညတွင် မမြော်လင့်ပဲ လေမုန်တိုင်းကြီး ကျလာလေသည်။
အမယ်လေး ချမ်းလာပြီ
မြဲမြဲ ဖက်ထားကြဟေ့
တုန်လာပြီဗျ
သစ်ပင်များ ယိမ်းထိုး၍ ခါနေသောကြောင့် ငှက်များသည် အတင်း တွယ်ကပ်ထား ရ၏။
သစ်ကြိုတ်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းများလည်း တကိုင်းနှင့်တကိုင်း ပွတ်တိုက်မိပြီး မီးပွင့်လေ၏။

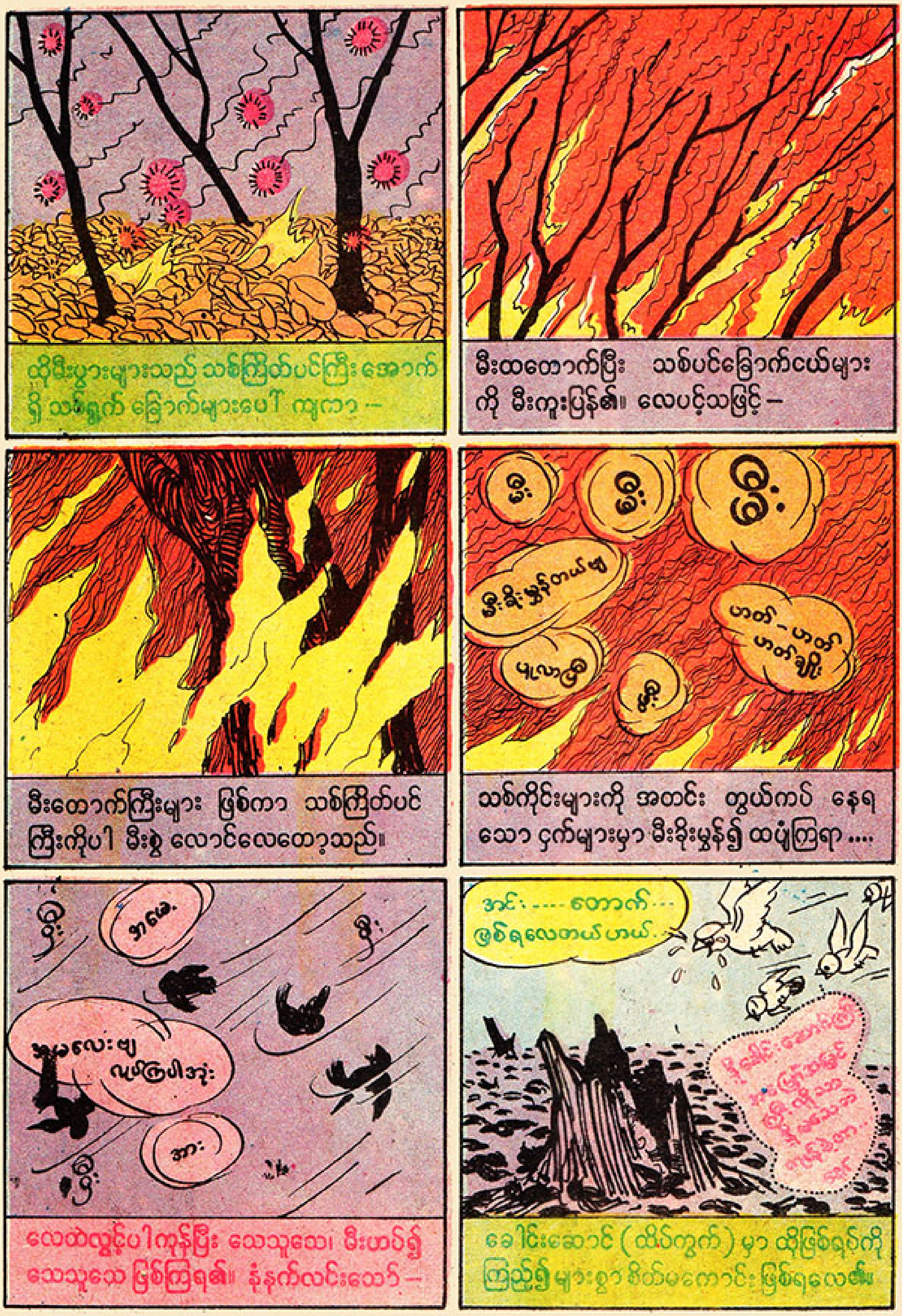
ထိုမီးပွားများသည် သစ်ကြိတ်ပင်ကြီး အောက်ရှိ သစ်ရွက် ခြောက်များပေါ် ကျကာ —
မီးထတောက်ပြီး သစ်ပင်ခြောက်ငယ်များကို မီးကူးပြန်၏။ လေပင့်သဖြင့် —
မီးတောက်ကြီးများ ဖြစ်ကာ သစ်ကြိတ်ပင်ကြီးကိုပါ မီးစွဲ လောင်လေတော့သည်။
ဟတ် - ဟတ် ဟတ်ချီး
သစ်ကိုင်းများကို အတင်း တွယ်ကပ် နေရသော ငှက်များမှာ မီးခိုးမွှန်၍ ထပုံကြရာ ....
အား
လေထဲလွှင့်ပါကုန်ပြီး သေသူသေ၊ မီးဟပ်၍ သေသူသေ ဖြစ်ကြရ၏။ နံနက်လင်းသော် —
အင်း ---- တောက် ---
ဖြစ်ရလေတယ်ဟယ်
ခေါင်းဆောင် (ထိပ်ကွက်) မှာ ထိုဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်၍ များစွာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရလေ၏။

ကြယ်ကြယ် ရေး
လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၆၀၀-ကျော်က
ကျောင်းသွားပျင်းသူ
ပန်းချီ— ဦးအောင်ဝင်း ...
အထက် ဗမာပြည်မှာ ရွာတရွာမှာ ကျောင်းသွားပျင်းတဲ့ သူငယ်လေးတယောက်ရှိသတဲ့။
သူ့ကို ကျောင်းသွားဖို့ ပြောတိုင်း ငိုလေ့ရှိသတဲ့။
သားလေး ကျောင်းသွားရမယ်လေ
မသွားချင်ဘူး ကျောင်းမသွားချင်ဘူး
ကျောင်းသွားရယင်လဲ ကျောင်းမှာ မနေဘဲ လစ်ပြီးပြေးလာတတ်သတဲ့။
ဘယ်သူမှ မမြင်ခင် ပြန်မှဘဲ
ဒါကြောင့် သူ့အဖေက စိတ်ဆိုးပြီး ....
ဒါလောက် ကျောင်းသွားပျင်းတဲ့ကလေး- မှတ်ရသားရလောက်အောင် ဆုံးမမှဘဲ
သူ့ကို ဆူးချုံတခုထဲမှာ ပစ်ထားခဲ့ပါရောတဲ့။
ကျောင်းသွားပျင်းယင် ဆူးချုံထဲမှာဘဲနေခဲ့

ကလေးဟာ ဆူးချုံထဲမှာ ဆူးတွေစူးလွန်းလို့ မလှုပ်ရဲအောင်ဖြစ်ပြီး ငိုနေရရှာသတဲ့။
အင်း / အဖေဟာ ငါ့ကို စာတတ်စေချင်လွန်းလို့ ဒီလို ဂရုဏာဒေါသနဲ့ ပစ်ထားခဲ့တာဘဲ
ဒီအခါမှာ ပုဂံပြည်က ခရီးသွားယောကျ်ားတယောက်ကတွေ့လို့–
ဟင်. ဘဲ့နှယ် ဆူးချုံထဲရောက်နေတာလဲကွယ်
ကျွန်တော် ကျောင်းသွားပျင်းလို့ အဖေက ဆူးချုံထဲပစ်ထားခဲ့တာပါခင်ဗျာ
ကဲ - ဒါဖြင့် မင်းအဖေအိမ်ကို ပြန်မလား - စာသင်မလား
စာသင်ပါ့မယ် ကျောင်းသားထား ပေးပါခင်ဗျာ
သူ့ကို ဆူးချုံထဲကထုတ်ပြီး သူနေတဲ့ရွာကို ခေါ်သွားသတဲ့။
ကျောင်း ထား ပေး တော့ သူငယ်လေးဟာ စာကို ကြိုးစားသင်ပြီး–
နှစ်တွေ အတော်ကြီး ကြာ တော့ စာအလွန်တတ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တပါးဖြစ်နေတော့သတဲ့။

လူတွေက ဒီအကြောင်းကိုသိလို့ ဆူးတွင်းပစ် ဆရာတော်လို့ဘဲ ခေါ်ကြသတဲ့။
ဆူးတွင်းပစ်ဆရာတော်ဟာ- ဒီပါစာတတ်တာကွ
ဟုတ်တယ် စာတတ်တဲ့နေရာမှာ ဆူးတွင်းပစ်ဆရာတော်က ထိပ်ဆုံးကဘဲ
အဲဒီသတင်းကို သူ့အဖေကကြားတော့
ငါ့သားကို ဆူးချုံထဲ က တစုံတဦးက ယူသွားပြီး- စာသင်ပေးလို့ ခုလို ကျော်ကြားလာတာ ဖြစ်မှာဘဲ ငါလိုက်သွားအုံးမှ
ဆရာတော်ရှိတဲ့ အရပ်ကို လိုက်သွားသတဲ့။
ဆရာတော်ထံ ရောက်တော့
တဦးကိုတဦး မှတ်မိကြပြီး -
ငယ်ငယ်တုန်းက ဆူးချုံထဲ ပစ်ခဲ့တဲ့ တပည့်တော်ရဲ့ သားဟာ -
ဟုတ်ပါတယ်- ကျုပ်ဟာ ဒကာကြီးရဲ့ သားပါဘဲ
ကျုပ်ကိုစာသင်လို့မရနိုင်- ကျောင်းသွားပျင်းလွန်းလို့ ဒကာကြီးက စာတတ်စေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ ဆူးတွင်းမှာပစ်ခဲ့တာဘဲဆိုပြီး- စာကြိုးစားခဲ့တာ- ခုတော့ အလွန်စာတတ်တဲ့ဆရာတော်ကြီးတပါးဖြစ်လာတာပါဘဲ ဒကာကြီး
သာဓု သာဓု
အဲဒီဆရာတော်ကို ပင်းယဘုရင် လေးစီးရှင် ကျော်စွာက ကျောင်းကြီး ဆောက်ပေးပြီး ကိုးကွယ်ထားသတဲ့။

လှုပ်ရှားသွားလာ သတ္တဝါ

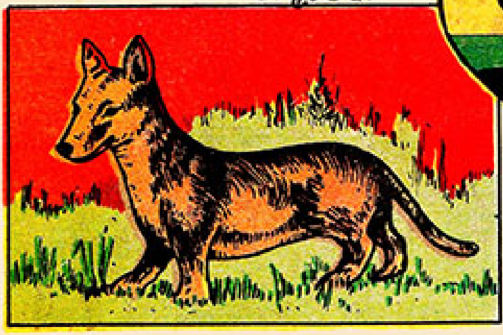

သတ္တဝါများသည် လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ပြေးလွှားခြင်း၊ ခုန်ပေါက်ခြင်း၊ တွားသွားခြင်း၊ ရေကူးခြင်း၊ ပျံသန်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာမှုကို ပြုလုပ်ကြသည်။

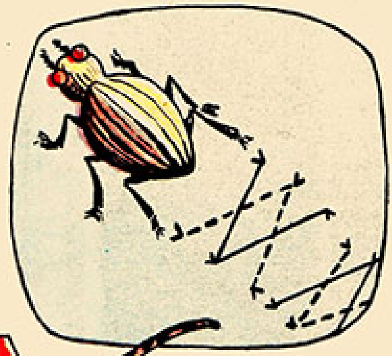

ခွေးကဲ့သို့သော ခြေလေးချောင်းသတ္တဝါတို့သည် ဘယ်ခြေညာလက် လှုပ်ရှား၍ သွားလာကြသည်။

ခြေခြောက်ချောင်းရှိ ပိုးမွှားတို့သည် တကြိမ်လျှင် ခြေသုံးချောင်းဖြင့် လှုပ်ရှားသွားလာ၍ ကျန် ခြေသုံးချောင်းဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မလဲစေရန် ထိန်းထားသည်။

ကျားသစ်သည် ဒုန်းပြေးစဉ် ခြေနှစ်ချောင်းထက်ပို၍ မြေသို့မကျစေပဲ အမြဲလိုပင် ခြေလေးချောင်းစလုံး လေထဲတွင် ရှိနေသည်။

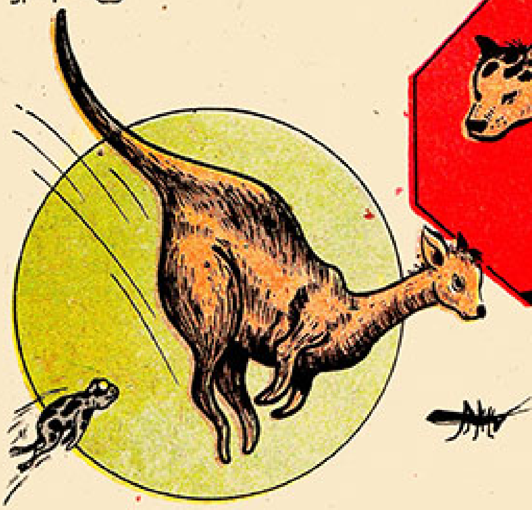

ဆင်၊ ကုလားအုပ်၊ သစ်ကုလားအုပ် စသည့် သတ္တဝါများသည် ခြေလက် တစုံစီ ဖြိုင်တူ လှုပ်ရှား၍ သွားလာကြသည်။ မြင်းကိုလည်း ထိုကဲ့သို့ သွားလာစေရန် လေ့ကျင့်ပေးနိုင်သည်။

သားပိုက်ကောင်သည် အမြင့် ၁၀ ပေ၊ အလျားပေ ၃၀ ခန့်အထိ ခုန်၍ ပြေးလွှားနိုင်သည်။

ဖားများသည် အခုန် ကျွမ်းကျင်သော သတ္တဝါဖြစ်၍ နံ့ကောင်၊ ပုရစ်နှင့် သန်းတို့သည်လည်း အခုန်တော်သည်။

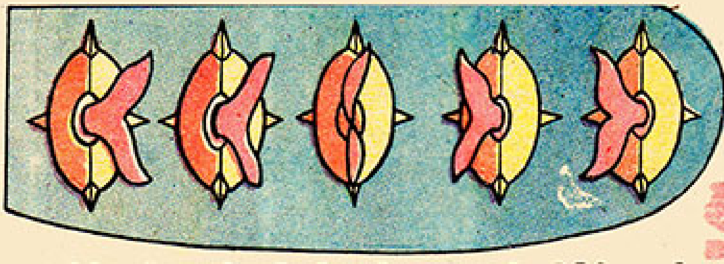

ငါးသည် ရေထဲ၌ အမြီးကို အားဖြင့် ဝဲယာ ခပ်၍ သွားလာသည်။

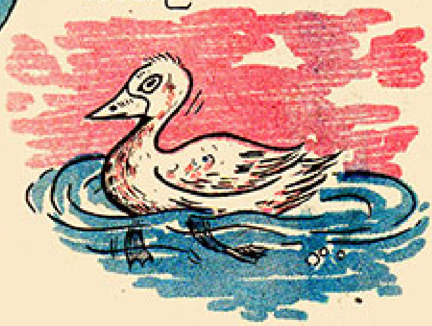

လိပ်၊ ဝမ်းဘဲနှင့် ငန်းတို့သည် ရေထဲတွင် ခြေဖြင့် ယက်ခပ်၍ သွားကြသည်။

ငါးပျံသည် ရေထဲမှ အားဖြင့် တွန်းကန်ထွက်ပြီး လေထဲ၌ အရှိန်ဖြင့် ပျံဝဲ၍ သွားလာသည်။

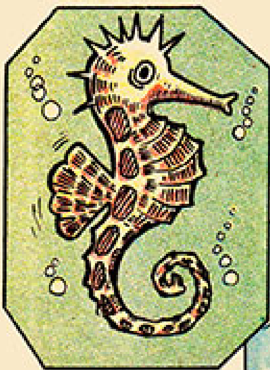

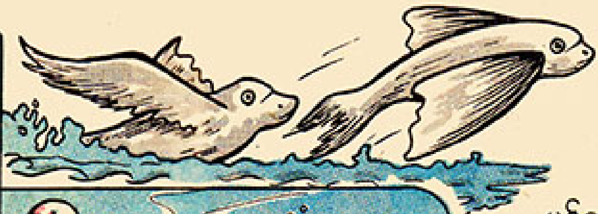

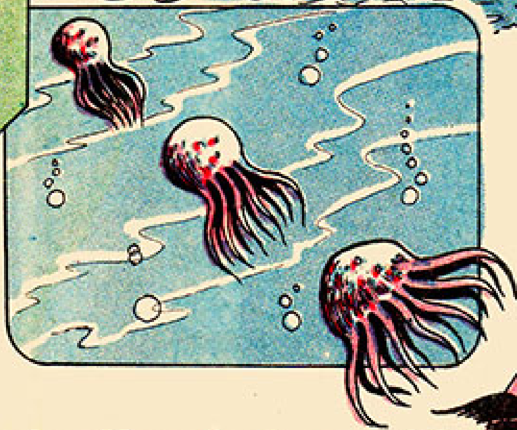

ပင်လယ်ခူနှင့် ကင်းမွန်ကဲ့သို့သော ရေသတ္တဝါမျိုးတို့သည် ရေကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်းသို့ဝင်စေလျက် အားဖြင့် ပြန်တွန်းထုတ်၍ သွားလာသည်။

ရေနဂါးသည် ကျောရိုး ဆူးတောင်ကို လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား၍ သွားလာသည်။

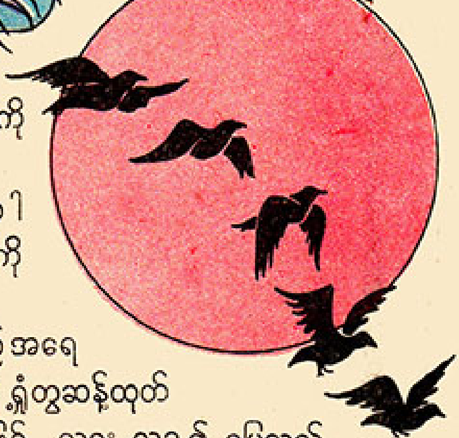

ငှက်လင်းနို့နှင့် အင်းဆက်ပိုးမွှားတို့သည် အတောင်ကို အထက်အောက် လှုပ်ရှား၍ ပျံသန်းကြသည်။

တောက်တဲ့၊ အိမ်မြှောင်၊ မိကျောင်း စသော သတ္တဝါများသည် ခြေထောက်များကို လှုပ်ရှားသည့်အပြင် ကိုယ်ကိုလည်း လိမ်ကောက်၍သွားလာသည်။

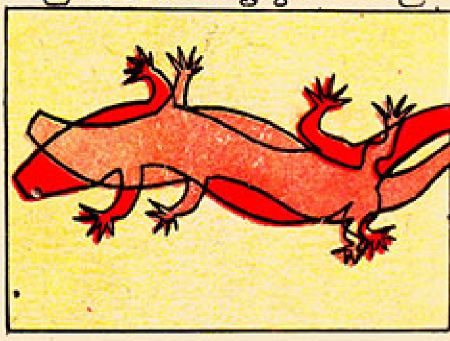

တီကောင်သည် အရေပြားကို ရှုံ့တွဆန့်ထုတ်ခြင်းဖြင့် သွားလာ၍ မြွေသည် ကိုယ်ကို လိမ်ကောက်ခြင်း ဖြင့်သွားလာသည်။

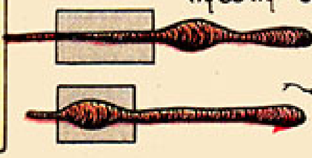

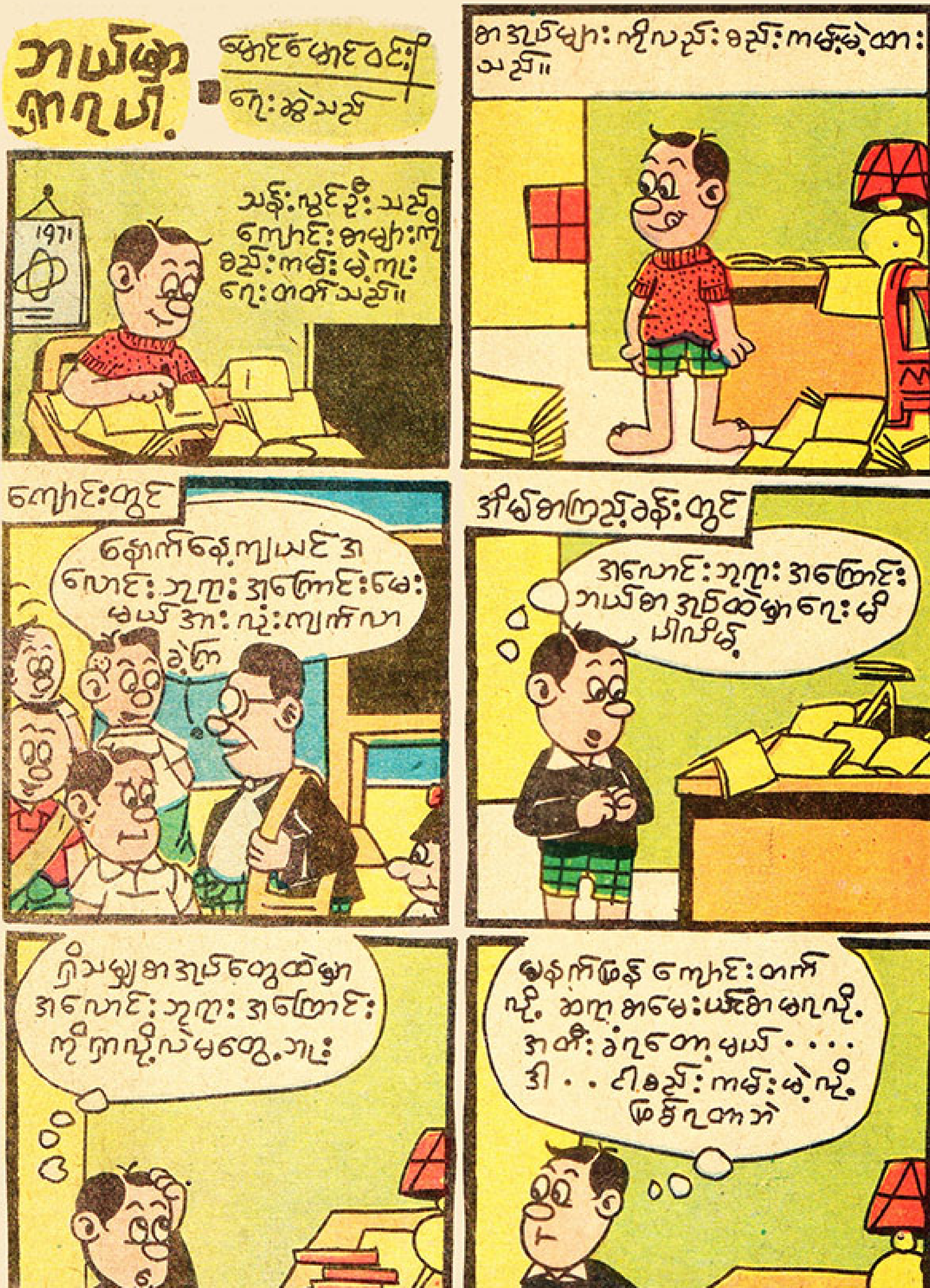
ဘယ်မှာ ရှာရပါ့
အောင်မောင်ဝင်း
ရေးဆွဲသည်
သန်းလွင်ဦးသည် ကျောင်းစာများကို စည်းကမ်းမဲ့ကျင့် ရေးတတ်သည်။
စာအုပ်များကိုလည်း စည်းကမ်းမဲ့ထားသည်။
ကျောင်းတွင်
နောက်နေ့ကျရင် အလောင်းဘုရား အကြောင်းမေးမယ် အားလုံးကျက်လာခဲ့ကြ
အိမ်စာကြည့်ခန်းတွင်
အလောင်းဘုရား အကြောင်း ဘယ်စာအုပ်ထဲမှာ ရေးမှာပါလိမ့်
ရှိသမျှစာအုပ်တွေထဲမှာ အလောင်းဘုရား အကြောင်းကို ရှာလို့လည်းမတွေ့ဘူး
မနက်ဖြန် ကျောင်းတက်လို့ ဆရာ စာမေးယင် စာမရလို့ အတီးခံရတော့မယ်.... ဒါ..ငါ့စည်းကမ်းမဲ့လို့ ဖြစ်ရတာဘဲ

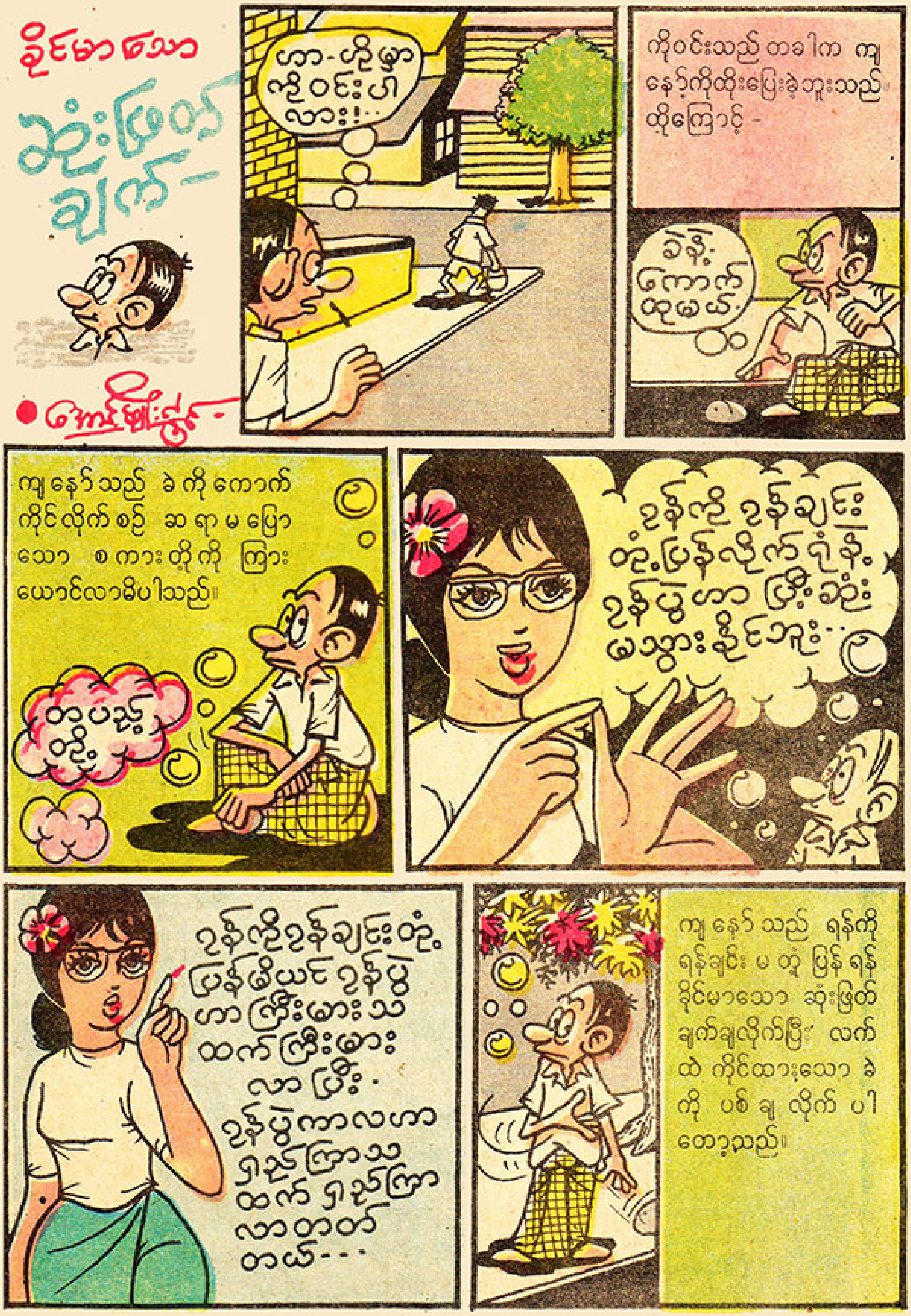

ခိုင်မာသော
ဆုံးဖြတ်ချက် -
ဟာ - ဟိုမှာ ကိုဝင်းပါလား!..
ကိုဝင်းသည် တစ်ခါက ကျနော့်ကိုထိုးပြေးခဲ့ဘူးသည်။ ထို့ကြောင့် -
ခဲနဲ့ ကောက်ထုမယ်.
ကျနော်သည် ခဲကို ကောက်ကိုင်လိုက်စဉ် ဆရာမပြောသော စကားတို့ကို ကြားယောင်လာမိပါသည်။
တပည့်တို့
ရန်ကို ရန်ချင်း တုံ့ပြန်လိုက်ရုံနဲ့ ရန်ပွဲဟာ ပြီးဆုံးမသွားနိုင်ဘူး..
ရန်ကိုရန်ချင်းတုံ့ပြန်ဖို့ယင် ရန်ပွဲဟာကြီးမားသထက်ကြီးမားလာပြီး.
ရန်ပွဲကာလဟာ ရှည်ကြာသထက် ရှည်ကြာလာတတ်တယ်...
ကျနော်သည် ရန်ကို ရန်ချင်း မတုံ့ ပြန်ရန် ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး လက်ထဲ ကိုင်ထားသော ခဲကို ပစ်ချ လိုက် ပါတော့သည်။

မတတ်ကျွမ်း မပြင်နှင့်
ကော-ကိုကို-ညီမလေး ဒီရုပ်ကလေး-လမ်းလျှောက် တော့ဘူး-ပျက်သွားပြီထင် တယ်~
ဟင်-ဟုတ်လား
ဖေဖေ-ပြန်လာ ယင်ပြင်ခိုင်းရ မယ်~
ဟဲ့ဖယ်-ဒီ လေးလား~
ဒီရုပ်တစ်ခု-ဖေဖေ မြင်တုန်းက ဝါကြည့်ထားပါတယ်-ဟော့ဒီ လို့ဖြစ်
ဒါး-ဘယ်လိုပြန်တပ်ရပါ့မလဲ ဟဲ့-ဂဲ့-ဂဲ့-ဟင်-ငါမှတ်မိ တော့ဘူး~
ဘယ်ဟာမျိုးကိုမဆို-ကျွမ်း ကျင်ဘဲ-လက်တည့်မစမ်းရ ဘူး-ပျက်စီးတတ်တယ် ကွဲ့~

ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားများ

တက္ကသိုလ်ကြာညိုမော

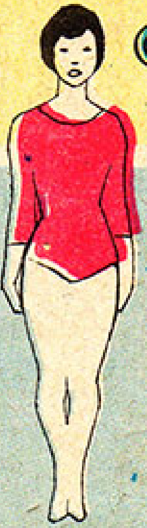

၁၁။ တကိုယ်လုံးအတွက် လေ့ကျင့်ခန်း

ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းအားလုံးနှင့်တကွ နှလုံးနှင့် အဆုတ်ကိုပါ စည်းချက်မှန်မှန် အလုပ်လုပ်စေခြင်းဖြင့် အမောအပန်းခံနိုင်လာသည်။ သွေးသားညီညွတ်ပြေပြစ်လာသည်။

လေ့ကျင့်ခန်း ၁

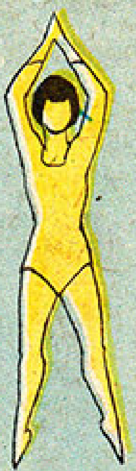

တနေရာတည်း၌ နေရာမရွှေ့စေပဲ ပြေးဟန်ပြုခြင်းဖြစ်သည်။ ခြေထောက်ကြွရာ၌ ကြမ်းပြင်နှင့် အနည်းဆုံးလေးလက်မ ကွာစေရမည်။ ဒူးကို ရှေ့သို့ထုတ်၍ အားယူပါ။ ခြေကို နောက်ပစ်၍ ပြေးဟန်မဖြစ်သင့်။

လေ့ကျင့်ခန်း ၂

ခြေစုံရပ်၊ လက်ဘေးကပ်။

(က) လက်ကိုခေါင်းပေါ်မြှောက်၊ လက်ဝါးချင်းရိုက်၊ တချိန်တည်းမှာပင် ကိုယ်ကိုမြှောက်ခုန်၍ ခြေနှစ်ဖက်ကို ၁၄ လက်မခန့် ချဲ၍ပြန်ချ။

(ခ) ကိုယ်ကိုမြှောက်၍ ခုန်၊ ခြေကိုပြန်စု၊ တချိန်တည်းမှာပင် မြှောက်ထားသောလက်ကို ပြန်ချ။ အပြန်ပြန်အလှန်လှန်လုပ်ပါ (၅၈) ကြိမ်။

စာပျောက်ရေးနည်း

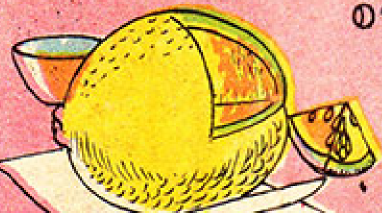

ရှောက်သီးကို ခွဲစိတ်၍ ခွက်တခုဖြင့် အရည်ညှစ်ယူပါ။ ထို့နောက် ကလောင်သွား သန့်သန့်ဖြင့် တိုက်ကာ စာရွက်ပေါ်၌ ရေးလိုရာ ရေးပါ။ အခြောက်ခံထားလိုက်လျှင် စာများ ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ ဖတ်လိုသောအခါ စာရွက်ကို မီးပူဖြင့် ၁၀ စက္ကန့်မျှ ဖိထားပါ။ သို့မဟုတ် ထမင်းအိုးဖုံး အပူပေါ်၌ တင်၍ ဖိထားပါ။ စာများ ပြန်ပေါ်လာပါလိမ့်မည်။

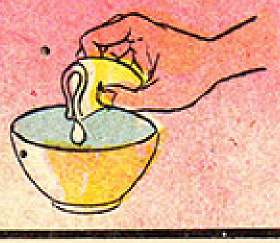

အရုပ်ကလေးတို့ဒေါ်မေမေ

မြမြငြိး

"အောင်မလေး ... ဘသူလဲ ဟ"

ဖိုးဝရုပ်ကလေးက အလန့်တကြား အော်လိုက်သည်။

"ကျနော်ပါဗျာ၊ ဘဲရုပ်ကလေးပါ"

ဘဲရုပ်ကလေးက ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် အမှိုက်ပုံးထဲသို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ရောက်ရှိလာကြသည်။

"နေပါအုံး ခင်ဗျားက ဘာပြုလို့ ဒီအမှိုက်ပုံးထဲ ရောက်နေရတာလဲ"

ဘဲရုပ် ကလေးက ဖိုးဝရုပ်ကလေးကို မေးသည်။

"ပြောတောင် မပြောချင်ပါဘူးကွာ။ ဟိုသစ်ပင်အောက်မှာ ကစားနေတဲ့ ကောင်မလေးကို တွေ့တယ်မဟုတ်လား"

"ဘယ်ကောင်မလေးလဲဗျ"

"ထမီအဝါလေးနဲ့ဟာကွာ။ သူပေါက္ခ၊ သိပ်ကြမ်းတမ်း ရက်စက်တဲ့ မိန်းခလေး။ စည်းကမ်းလဲမရှိဘူး"

"ဆိုစမ်းပါအုံး"

"သူဆီကို ဟို တနေ့ကမှ ရောက်ပါတယ်။ သူဆီ မရောက်ခင်တုန်းက ကျုပ်ဟာ ဆိုင်တဆိုင်မှာပေါ့။ သူဆီလဲရောက်ရော၊ ပထမတော့ သူကျုပ်နဲ့ ကစားတယ်။ နောက် ကျုပ်ကို ကိုင်ပေါက်တယ်။ ညကျတော့ ပစ်ထားတယ်။ စိတ်ဆိုးလို့ ကိုင်ပေါက်လိုက်တာ မနေ့က ကျုပ်ခေါင်းမှာနဲ့နဲ့ပြဲသွားတယ်။ အဲဒါ ကျုပ်ကို မလိုချင်တော့ဘူး ဆိုပြီး အမှိုက်ပုံးထဲ ပစ်သွားတော့တာပါဘဲ"

"ဒီလိုဆို ခင်ဗျားနဲ့ ကျနော်ဟာ ဘဝတူပါဘဲဗျာ"

ဘဲရုပ်ကလေးက ပြန်ပြောသည်။

"ကောင်ကလေးတယောက် အိမ်ကို ကျနော်ရောက်သွားတာ သုံးရက်ဘဲ ရှိပါသေးတယ်။ သူလဲဒီလိုပါဘဲ၊ စည်းကမ်းမရှိဘူး။ ကျနော့်ကိုကစားပြီးယင် မိုးရေထဲပစ်ထားတာပေါ့။ ကြာတော့ ကျနော့်ကိုယ်တွေသဲစားပြီး ပွန်းပဲ့ကုန်တော့ အမှိုက်ပုံးထဲ လာပစ်တာပါဘဲ"

"တကယ်ဆိုယင် ကျုပ်တို့ကို ကစားလို့ရပါသေးတယ်"

ဖိုးဝရုပ်က မကျေမနပ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

သူတို့သည် နံစော်လှသော အနံ့များကြောင့် မူးဝေ၍နေကြသည်။ သူတို့ကိုယ် မှာလည်း ညစ်ပတ် နေလေသည်။ သူတို့သည် မကြာမီ အမှိုက်ကားကြီးနှင့် ဝေးလံသော အရပ်သို့ ပါသွားရမည်ကို ဝမ်းနည်းနေကြသည်။

× × × ×

ထိုနေ့သည် ကြည်လင် သာယာသော နေ့တနေ့ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝေဝေ၏ မျက်နှာမှာ ညှိုးမှိုင်းနေသည်။

"သမီးရယ်-ပိုက်ဆံမရှိလို့ မဝယ်ပါနဲ့အုံး။ လကုန်တော့ ဖေဖေ လခထုတ်ယင် သမီးဖို့ အရုပ်ကလေးတွေ ဝယ်ပေးပါ့မယ်"

သူသည် ဟိုလွန်ခဲ့သည့်နေ့က မေမေနှင့် ဈေးလိုက်သွား

စဉ် အရုပ်ကလေးများကို ဝယ်ပေးရန် ပူဆာခဲ့သည်။ မေမေက ဝယ်မပေးခဲ့ပေ။ သူသည် အရုပ်ကလေးများကို သိပ်လိုချင်နေသည်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် အရုပ်ကလေးများကိုပဲ မြင်ယောင်နေတော့သည်။ သူ့ခြေလှမ်းများကို မလှမ်းချင် လှမ်းချင်နှင့် လှမ်းလာသည်။

"ဟယ်– အရုပ်ကလေးတွေပါလား"

ဝေဝေက ရုတ်တရက် အော်လိုက်သည်။ သူအလွန် ဝမ်းသာသွားသည်။ ဖိုးဝရုပ်နှင့် ဘဲရုပ်ကလေးကို ကောက်ယူ လိုက်သည်။ ထို့နောက် အိမ်သို့ လျင်မြန်စွာ ပြေးသွားသည်။

ဖိုးဝရုပ်နှင့် ဘဲရုပ်ကလေးမှာ အံ့သြစွာဖြင့် လိုက်ပါ သွားရသည်။

ဝေဝေသည် အိမ်ရောက်သော် အရုပ်ကလေးများကို ရေချိုးပေးသည်။ ပြဲနေသည့် နေရာများကို ဖာထေးသည်။

"မေမေရေ–သမီးကို အရုပ်ဝယ်မပေးနဲ့တော့။ သမီး ဒီမှာ အရုပ်ကလေးတွေ ရနေပြီ"

"ဟေ့ - ဒီကောင်မလေးက သိပ် ချစ်စရာ ကောင်းတာဘဲနော်"

ဖိုးဝရုပ် ကလေးက ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ်။ ကျနော်တို့ကို ကြင်လဲကြင်နာတယ်၊ ရိုလဲရိုသေတယ်၊ စည်းကမ်းလဲ ရှိတယ်"

ဘဲရုပ်ကလေးက ထောက်ခံလိုက်သည်။

ဖိုးဝရုပ်ကလေးနှင့် ဘဲရုပ်ကလေးတို့မှာ အလွန် ပျော်ရွှင်လျက်ရှိ၏။

ထို့နောက် ဝေဝေ၊ ဖိုးဝရုပ်နှင့် ဘဲရုပ်ကလေးတို့သည် အတူတကွ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကစားနေကြလေသတည်း။

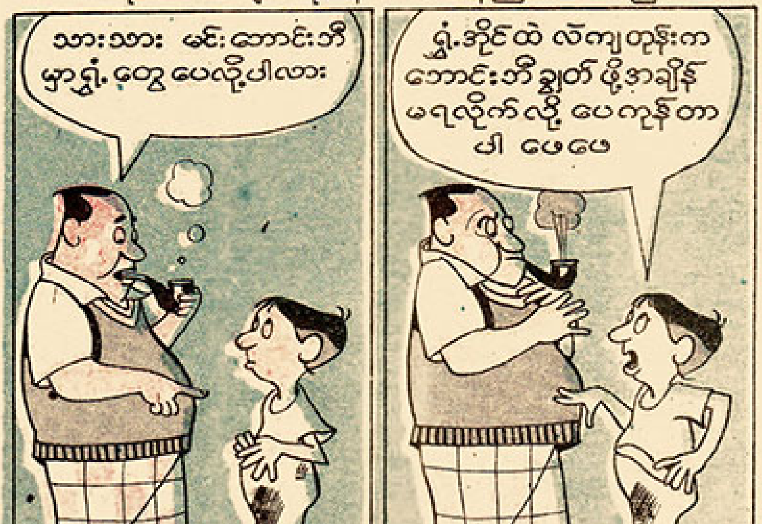

လတပေါင်း

မြူးမြူးကြွကြွ အိုးစည်သံ
ဆိုကြတီးကြ ကျက်ကျက်ညံ။
ခုန်ပျံကလို့ ပျော်ပျော်နဲ့
သပုံစေတီ ပူဇော်ပွဲ။

ထူးကဲဝေစီ သရဖီ
ဖူးကြွပွင့်ကြ မိန်ရာသီ။
ထိန်ဝါညီစွ တပေါင်းလ
လေရူးသုန်လို့ မြူမှုန်ထ။
အေးကြည်မြတဲ့ ဥဩသံ
တောမြိုင်စွန်းက
လွမ်းအောင့်ဖန်။
ပန်းချီဆံတဲ့ မိုးပြာအောက်
ရွက်ဟောင်းကြွေလို့
ပူရှိန်တောက်။
အများသောက်တဲ့ ရေအိုးစင်
လုပ်အားပေးလို့လှူဒါန်းလျှင်။
အမှန်ပင် ကျိုးဆယ်မျိုး
မတောင်းပဲနှင့် ပြည့်စုံဖိုး။

ဇန္ထရဝင်း

R. 517

မျောက်လွှဲကျော်

မျောက်ဝံမျိုးတွင် အသေးငယ်ဆုံး ဖြစ်သည်။ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းနှင့် လူကဲ့သို့မတ်တတ်ရပ်နိုင်ပြီး လမ်းလျှောက်နိုင်သည်။ အမြီးမရှိပေ။ အရပ်အမြင့် နှစ်ပေခွဲမှ သုံးပေနီးပါးထိ ရှိသည်။ ကိုယ်အလေးချိန်မှာ ၁၂ ပေါင်ခန့် အထိသာ ရှိသည်။ မျက်နှာတွင် အမွေးဖြူများ ရစ်လျက်ရှိပြီး လက်တွင် လက်ကောက်ဝတ်အထိ၊ ခြေတွင် ခြေကျင်းဝတ်အထိ အမွေးဖြူများ ပေါက်နေသည်။ အထီး၏ အရောင်သည် မည်း၍ အမ၏ အရောင်သည် ဝါရောင်သန်းသော အညိုဖျော့ ဖြစ်သည်။

ရေသောက်ချိန်တွင်သာ အောက်သို့ဆင်း၍ ကျန်အချိန်များတွင် သစ်ပင်ပေါ်၌ နေသည်။ လက်များမှာ ရှည်လျားပြီး သန်မာသည်။ သစ်ပင်တပင်မှ တပင်သို့၊ တကိုင်းမှတကိုင်းသို့ လွှဲ၍လွှဲ၍ ခုန်သွားလေ့ရှိသည်။ ပေ ၄၀ အဝေးအထိ လွှဲခုန်နိုင်သည်။ မြေပြင်တွင် လျင်မြန်စွာ မပြေးနိုင်ပေ။ ရေကူးလည်း မကျွမ်းကျင်လှပေ။

အေးသောရာသီတွင် သားပေါက်သည်။ တကြိမ်လျှင် တသားသာ ပေါက်ဖွားပြီး သားငယ်သည် မိခင်နှင့်အတူ ခုနစ်လခန့်အထိ နေထိုင်သည်။ သုံးကောင်မှ ငါးကောင်အထိ အုပ်ဖွဲ့နေလေ့ရှိသည်။ အုပ်စုလိုက် ကျက်စားရင်း တခါတရံ တိုက်ခိုက်လေ့ရှိသည်။ သင့်မြတ်စွာ အတူနေသည့်အခါလည်း ရှိသည်။ နံနက်ပိုင်းနှင့် ညနေပိုင်းများတွင် ဆူဆူညံညံ အသံပြုနေတတ်သည်။ အန္တရာယ်မြင်ပါက သတိပေးသံများ ပြုတတ်သည်။

အသီးအရွက်ကိုသာ အဓိက စားသော်လည်း ပင့်ကူများနှင့် အခြား ပိုးမွှားများကိုလည်းစားတတ်သည်။

ရွက်ထူတောများတွင် အနေများသည်။ ပေ ၅,၀၀၀ ကျော် အမြင့်အထိ ကျက်စားလေ့ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် တနင်္သာရီတိုင်း၊ ရှမ်းပြည်မြောက်ပိုင်း၊ အနောက်ရိုးမတို့တွင် အများအပြား တွေ့ရသည်။

ရဲမြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်အုံးက ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

↓ Click below link ↓

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/